

957.

Od Kyjova.

Mírně.

Ach, Bože, můj Bo - že, proč mně muž bi - je? Žád - ný ne -
přijde, ne-po - li - tu - je. Přiňdi, můj ta-tí-čku, si-vý
ho - lú-be-čku, ach, po-li - tuj mně.

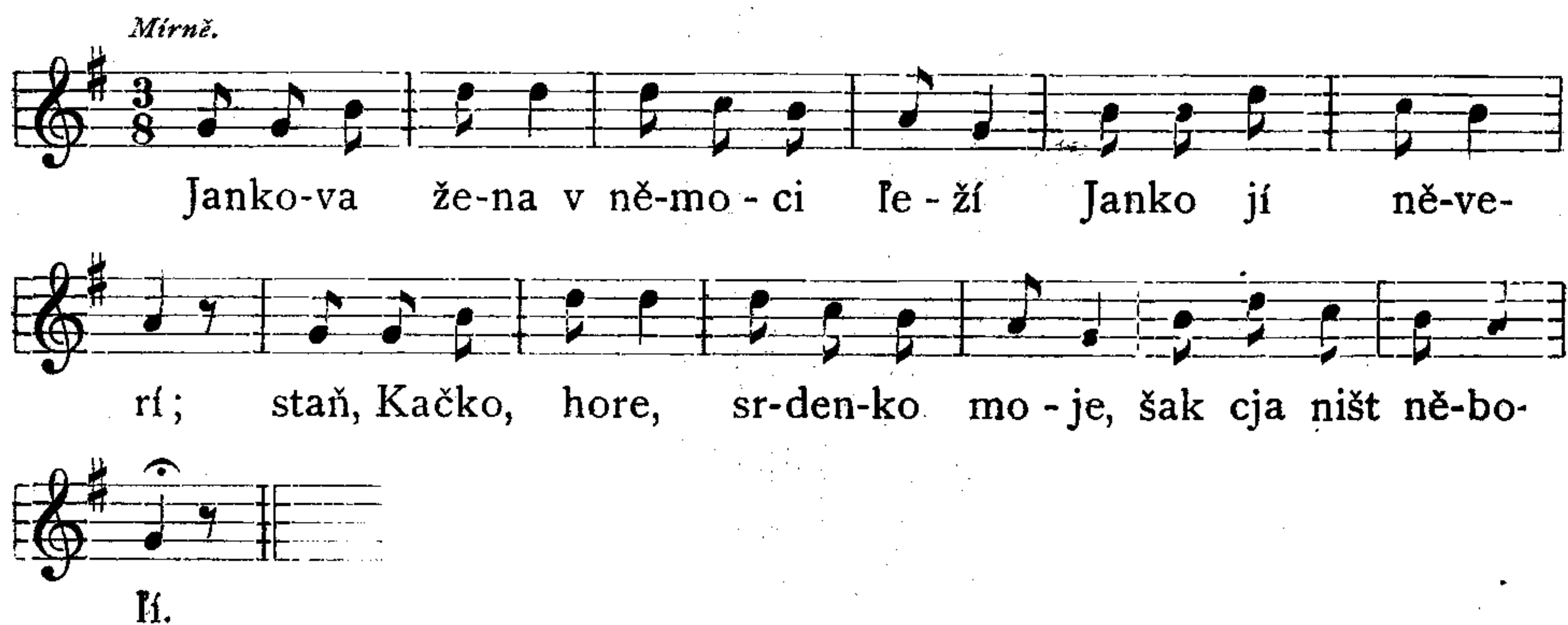
Ach, Bože, můj Bože,
proč mně muž bije?
Žádný nepřijde, nepolituje.
Přiňdi, můj tatíčku,
sivý holúbečku,
ach, polituj mně.

Další text viz Bart. II., 271.

958.

Z Viškovce u St. Hrozenkova.

Mírně.

Janko-va že-na v ně-mo - ci le - ží Janko jí ně-ve -
ří; staň, Kačko, hore, sr-den-ko mo - je, šak cja ništ ně-bo -
H.

Jankova žena v němoci leží.
Janko jí něverí;
staň, Kačko, hore, srdenko moje
šak cja ništ něboří.

Jankovéj ženě panáčka vezú,
Janko jí něverí
staň Kačko a t. d.

Jankovéj ženě dochtora vezú
Janko jí a t. d.

Jankova žena už dokonává
Janko jí a t. d.

Jankovu ženu už oblékajú
a t. d.